

„Doar cel care se încrede în harul lui Dumnezeu poate fi pe deplin om”

Recenzie a cărții ‘Mons.
Josemaría Escrivá de Balaguer.
Însemnări despre viața
fondatorului Opus Dei’,
publicată în revista Actualitatea
creștină.

04.04.2014

Salvador Bernal, Mons. Josemaría
Escrivá de Balaguer. Însemnări
despre viața fondatorului Opus Dei

Editura Presa Bună, Iași 2013; 411 pag., cu index tematic și de nume

Traducere din limba spaniolă de
Dana Camelia Hărădeanu

Volumul de față reprezintă prima traducere în limba română a unei cărți despre Sfântul Josemaría Escrivá de Balaguer, preot spaniol care a trăit între anii 1902-1975 și a fondat Prelatura Opus Dei. Instituție catolică răspândită azi în lumea întreagă. Opus Dei reunește persoane de toate mediile sociale, laici și preoți, și are ca misiune să-i ajute pe oameni să atingă la sfințenie prin munca și activitățile vieții de zi cu zi, transformându-le în prilejuri de a se apropia mai mult de Dumnezeu, de slujire a celorlalți și de îmbunătățire a societății. Conform carismei fondatorului său, Opus Dei completează munca Bisericii locale, oferind cursuri, reculegeri, conferințe și îngrijire pastorală celor

care doresc să-și dezvolte viața spirituală și de apostolat.

Structurate în introducere, nouă capitole și un epilog, Însemnările profesorului și jurnalistului Salvador Bernal oferă o biografie detaliată a fondatorului, pas cu pas, dar urmând mai degrabă un fir teologic decât unul cronologic. Aflăm astfel cine a fost Sfântul Josemaría Escrivá de Balaguer, care i-a fost filosofia de viață, precum și impactul pe care opera acestuia l-a avut și îl are asupra societății. Ceea ce se remarcă, pe lângă stilul clar, ordonat, este faptul că aproape fiecare eveniment, fiecare descriere ori afirmație sunt însoțite de citate din cuvintele Sfântului Josemaría – scrise sau înregistrate cu diferite ocazii. Astfel alcătuită, cartea are un dublu rol: prezintă contextul social, politic și eclezial în care s-a născut și a crescut Opus Dei, și introduce totodată

cititorul în istoria personală, precum și în gândirea Sfântului Josemaría.

Niciodată, până la vârsta de 15-16 ani, Josemaría nu se gândise că va fi preot. Respecta preoția, dar credea că este „pentru alții”. Apoi, într-o zi de iarnă, a văzut întipărite în zăpadă urmele desculțe ale unui călugăr carmelitan. „Eu ce aş fi dispus să fac pentru Dumnezeu?” – s-a întrebat atunci, și așa s-a născut vocația lui la preoție. Însă toată viața a rămas aproape de laici, punându-și energiile și afecțiunea sa profund umană în slujba formării lor, astfel încât toți cei botezați să devină conștienți că sunt chemați la sfințenie.

Datorită acestui concept al chemării universale la sfințenie, amplu expus în cartea de față, Sfântul Josemaría este considerat un precursor al Conciliului al II-lea din Vatican. Dar – așa cum arată autorul – aprecierile

celor din afară nu au fost întotdeauna prezente în viața sfântului, nici într-a prelaturii Opus Dei, ci mai degrabă au prisosit împotrivirile, calomniile, suspiciunea. Și nu trebuie uitat că în arcul de timp și spațiu care a cuprins viața lui Escrivá de Balaguer s-au succeda trei războaie – ca să le numim doar pe cele exterioare: Războiul Civil din Spania, al Doilea Război Mondial și... Războiul rece. În tot acest timp, Sfântul Josemaría a lucrat, străbătând globul, luptând cu birocrăția, ștergând lacrimi (și mucii copilașilor sărmani veniți la spovadă – cum spunea o dată cu umor) și redeșteptând sufletele la speranță.

În încheiere, aș dori să menționez doar unul dintre sutele de episoade exemplare cu care este înțesată cartea. Într-o zi, în timpul unei vizite a fondatorului Opus Dei la o școală din Mexic, o femeie în vârstă, de la țară, care își dorea mult să-l vadă pe

Mons. Escrivá, iese din mulțime și se pleacă să-i sărute picioarele. „Asta nu, fiica mea, asta nu! – ripostează imediat viitorul sfânt și, în aceeași clipă, îngenunchează și el. „Suntem egali, fiica mea, suntem fii ai lui Dumnezeu, cu diferența că eu nu sunt decât un biet păcătos, pentru care trebuie să te rogi mult!”. Și au rămas așa, preț de un minut, în timp ce persoanele din jur, fâstâcite, se întrebau cum să procedeze. Mica întâmplare ilustrează trei mari caracteristici ale sfântului: iubirea simplă și generoasă, umilința și apelul permanent la rugăciune. Apel pe care și Sfântul Părinte Francisc l-a scos de curând în evidență, în cuvântul adresat persoanelor reunite în luna noiembrie 2013, la simpozionul Contribuția Sfântului Josemaría la teologie, organizat de Universitatea Pontificală Sfânta Cruce, din Roma. „Adevărul peren predicat de Sfântul Josemaría prin viața și cuvintele sale, a arătat

Suveranul Pontif, constă în aceea că la baza rodniciei tuturor formelor de apostolat se află rugăciunea și o viață sacramentală intensă și constantă”.

Liana Gehl, Revista Actualitatea creștină, Nr. 2/2014, pag. 21

.....

pdf | document generat automat din
<https://opusdei.org/ro-ro/article/doar-cel-care-se-increde-in-harul-lui-dumnezeu-poate-fi-pe-deplin-om/>
(11.03.2026)